

ΤΟΥ **Δημήτρη Αργυρού**

Σε ένα κείμενο που κυκλοφορεί στο διαδίκτυο μέλος του ΠΑΜΕ μεταξύ άλλων, κατηγορεί τους εργαζόμενους της ΒΙΟΜΕ ως αφεντικά. Και έχει δίκαιο σε ένα βαθμό. Οι εργαζόμενοι της ΒΙΟΜΕ παράγουν υπεραξία, εκμεταλλευόμενοι τον εαυτό τους και όχι μόνο αυτόν, κρατώντας σε λειτουργία ένα εργοστάσιο στα πλαίσια του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής.

Το ίδιο θα συνέβαινε όμως στα πλαίσια της λαϊκής οικονομίας και εξουσίας, όπως συνέβαινε και στο «υπαρκτό σοσιαλισμό» τόσο με τα κρατικά εργοστάσια ή κτήματα ή τα συνεταιριστικά και τα κολχοζιανά... Όπως θα συμβαίνει και με τα αυτοδιαχειριζόμενα και τα αμεσοδημοκρατικά... και το ζήτημα δεν είναι στην οικονομική ανισομέρεια ανάμεσα στις πολλές μορφές ιδιοκτησίας, ακόμη και στο βαθμό που όλα ήταν κρατικά, όπως λόγου χάρη στην Χοτζική Αλβανία.

Το ίδιο θα συμβαίνει στο βαθμό που σε παγκόσμια κλίμακα δεν έχει αρθεί η αντίθεση κεφάλαιο-εργασία, δηλαδή το προλεταριάτο δεν έχει γίνει μόνο τάξη για τον εαυτό του, δεν έχει πάρει άμεσα ή έμμεσα την εξουσία, αλλά έχει καταστρέψει την σχέση και τον εαυτό του ως προλεταριάτο.

Και εκεί αναδεικνύονται σημαντικότερα πολιτικά και θεωρητικά ζητήματα με την ανεπάρκεια του προλεταριάτου τόσο στο να ανατρέψει το κεφάλαιο, από εκεί απορρέει και η αναγκαιότητα του κόμματος, της πρωτοπορίας, του μετώπου.

Όσο και στο να κρατήσει την εξουσία, όπως έδειξε και η αποτυχία της ΕΣΣΔ που γέννησε το σταλινισμό και τον χρουτσοφικό μετασταλινισμό και ύστερα οδήγησε στην ανατροπή του και την επαναφορά ενός παραδοσιακού καπιταλιστικού συστήματος. Σταλινισμός που ήταν η αντεπανάσταση μες στην επανάσταση που όμως νομιμοποιούσε την εξουσία μέσα από το σοβιετικό σύστημα. Και κατά συνέπεια μέσα από παλινωδίες και εγκλήματα κρατούσε ένα

αντιφασιστικό, αντιιμπεριαλιστικό και αντικαπιταλιστικό χαρακτήρα. Αλλά κυρίως η ανεπάρκεια του προλεταριάτου να καταστρέψει την κεφαλαιακή σχέση καταστρέφοντας και τον εαυτό του ως προλεταριάτο.

Μια ανεπάρκεια που συσχετίζεται με τις άλλες δυο προηγούμενες ανεπάρκειες και ειδικότερα με την ανεπάρκεια του να κρατήσει και να διευρύνει την εξουσία του σε παγκόσμια κλίμακα. Κάτι που αν συνέβαινε θα απελευθέρωνε την δυνατότητα η τεχνολογία και η επιστήμη, να μετατρέπονται σε γενικευμένη και άμεση παραγωγική δύναμη, απελευθερώνοντας την ανθρωπότητα.

Επιστρέφοντας στην BIOME: Όσο αδύνατος και αντιδραστικός είναι ο «σοσιαλισμός σε μόνο μια χώρα» αλλά τόσο αδύνατος και αντιδραστικός είναι ο αυτοδιαχειριζόμενος σοσιαλισμός σε ένα μόνο εργοστάσιο ή σε μια σειρά από εργοστάσια. Το στοίχημα της γενικευμένης αυτοδιαχείρισης προϋποθέτει την κατάκτηση της εξουσίας από το προλεταριάτο όχι μόνο μιας χώρας, αλλά μιας σειράς από αναπτυγμένες περιοχές του κόσμου και ταυτόχρονα την δυνάμωση της τάσης της οικοδόμησης των ελεύθερων συνεταιρισμένων εργαζόμενων παράλληλα με την προλεταριακή αυτοδιαχείριση.

Αυτό δεν συνεπάγεται από την άλλη πως αναθεματίζουμε απόπειρες αυτοδιαχείρισης τύπου BIOME που εξασφαλίζουν το ελάχιστο μια εργατική προλεταριακή αξιοπρέπεια στο όνομα μιας πολιτικής καθαρότητας ή στο όνομα μιας αντίληψης που λέει πως τίποτε δεν μπορεί να γίνει αν καθοδηγείτε από το κόμμα, μια αντίληψη ιδιοκτησίας, μικροαστικής ιδιοκτησίας. Δηλαδή θα προτιμούσε το ΚΚΕ να μείνουν άνεργοι, εντασσόμενοι στο ΠΑΜΕ ανέργων, από αυτο που έκαναν, παρ όλη την μερικότητα του εγχειρήματος.

Ένα βίντεο με τις απόψεις στελέχους του ΠΑΜΕ

και ένα κείμενο κριτικής στην ΚΟΜΕΠ

Πηγή: argiros.net